

gewiktgewogen

Animato zet tering naar de nering

Plaats: De Harmonie, Leeuwarden. **Gebeurtenis:** 'Wien, du Stadt meiner Träume' door Theaterkoor Animato. **Belangstelling:** uitverkocht (450 mensen)

LEEWARDEN - Sopraan Jeanette Rienks stond in de rol van dienstertje Maria kopjes op te wrijven op een terrasje in Grienzing, terwijl ze werd gadeslagen door Willem van Workum thoe Slooten, een creatie van Bert Weissink. Na het lied 'Wien, Wien, nur du allein' en 'Ob blond ob braun, ich liebe alle Frau'n' waarin Willems ware aard – hij bleek een brutale womanizer – aan het licht kwam, verscheen een tweetal sollicitanten op het terras. Sander Boonstra en Pietrix Dijkstra-Rosendal. Beiden zochten onderdak en waren in Wenen voor een zangauditie.

Na een wat geforceerd verhaal-tje met veel muziek, dat best een half uur had kunnen worden ingekort, vonden ze elkaar onder het zingen van 'Lippen schweigen' uit Die lustige Witwe van Franz Lehàr. En even later, na twee nummers uit Die Fledermaus van Johann Strauss, gingen ook Willem en Maria gearmd door het leven.

Het verhaal was bedacht door een van de koorleden, regisseur was de pas de 23-jarige Rozemarijn Strubbe. Zij werd geassisteerd door Hilly Blaauw, een van de twee krachten van Atelier Animato, verantwoordelijk voor de prachtkostuums waarin deze met Weense hits volgestopte operette gestoken was. 'Wien, du Stadt meiner Träume', het was allemaal mierzoet en reuze gezocht. Helemaal inherent aan dit genre. En toch had het ook best wat.

Het getuigde van dapperheid dat Animato zonder orkest en met een eigen, eenvoudig maak-



Een fragment uit de Animato-productie 'Wien, du Stadt meiner Träume'. FOTO HOGE NOORDEN/JEROEN HORSTHUIS

sel de middenzaal van De Harmonie – en niet de grote zaal – bespeelde. Oorzaak: de financiële tegenslag opgelopen bij de vorige productie, La Périchole. En ga er dan maar eens aan staan, als tegelijkertijd de subsidiekranen zuiniger dreigen te worden afgesteld en wellicht ook sponsorgelden teruglopen.

Dan getuigt het van durf en

van creativiteit om met een minder risicovolle, maar net zo oogstrelende productie tevoorschijn te komen. Inderdaad, er was geen orkestbegeleiding. Maar met Jan van Liere achter de vleugel en een fraaie geluidsversterking hoort men mij in dit geval niet klagen. En het decor was simpel, maar doeltreffend. Changementen waren er niet.

Nou en.

De optocht van Weense schlagers was een lange: 'Wien wird schön erst bei Nacht', 'Im Prater blüh'n wieder die Bäume', 'Ich bin nur ein armer Wandergesell', 'An der schönen blauen Donau', een lied uit 'Der Bettelstudent' en een repetitiescène waarin het Slavenkoor centraal stond.

'Laten we naar de opera gaan'.

- 'Wat speelt er?'- 'Gianni Schicchi'. En hup, meteen hief Dijkstra-Rosendal 'O mio babbino caro' aan, dé hit uit deze korte opera van Puccini. Wat kon het schelen. De muzikale mix was best aardig en de zangers kwamen er goed mee weg.

Animato deed wat het kon. De gemiddelde leeftijd ligt hier, net als bij veel andere koren, vrij

hoog. Met het oog op de toekomst mag daar best wat aan gedaan worden. Maar de betekenis van hun naam - opgewekt en levendig – straalde er ieder moment van af. Marchin Rachula, ooit zelf koorlid, dirigeerde voortreffelijk. De solisten kwamen er zonder hem, samen met Van Liere, wel uit.

RUDOLF NAMMENSMA